dat efficienter ee al, et corpus, in ee corporis forme non; et sub hac solutione intelligitur minor, non conseq.

Obiicies 4°. pro 2. Lince: si compositum non esset subsistentia Petri, differret specie a Paulo: atqui. Sequela probatur: quia unio Petri, ut ipsi affixa, non posset esse unio Pauli: ergo per esse, differt unio Petri, ab unione Pauli, pro inde quae differunt specie inter se, Petrus et Paulus. Confirmatur: si subsistentia esset entitas incompleta, ultimo complens materiam, haec compleretur duplici forma, una daretur forma, formae: ergo.

Ad argumentum, nego sequelam, et distinguo antecedentis probationem, nego conseq., quod ee una unio, sit essentialiter alligata his extremis, et altera aliis, non probat distinctionem specificam unius ab alia, quod patet in ipsa subsistentia Petri, essentialiter ipsi affixa, quin ex inde Petrus differat specie a Paulo. Praeterea, subsistentia Christi, ut potentia divina differt specie ab aliis subsistentiis hominum: ergo Christus specie differt ab aliis hominibus, quod non dicent contrarii.

Ad confirmationem, distinguo sequelam, haec compleretur duplici forma, eodem modo nego: duplici forma, per unam tamen, in ee naturali, et per aliam, in esse subsistentiali concedo; unde daretur utique forma, formae sed in diverso genere: hoc enim solum est, quod forma quae actuat materiam in ee naturali, actuetur ab alia, nempe subsistentia in ee subsistentiali.

Sectio ultima, aliqua circa compositum expenduntur dubia.

Dubitabis 1°: an sit possibilis causa adaequata intrinseca compositi? Respondeo negative et constat ex dictis, subsectione antecedenti, praesertim ex responsione ad 4am et 5am instantias, post 2am obiectionem. = Dubitabis 2°: a quanam compositi parte individuetur compositum? Respondeo, quod ab omnibus simul sumptis: quia propter omnes suas partes, habet compositum Paulus, esse hoc potius, quam compositum Ioannes. Dubitabis 3°: cuinam actioni tribuatur productio compositi? Respondeo, quod actioni productivae unionis: unde compositum dicitur creatum, si sola unio creetur, et generatum, licet sola unio generetur: ratio potest esse, quia sola productio unionis, ut potentia essentialiter connexa cum unione impotente existere sine

actuali exercitio componendi, debeat essentialiter partes ut actualiter componant.

Dubitabis 4°: an quantitas recipiatur in toto composito? Respondeo, quod recipitur in sola materia 1a. ita communiter Nostri contra Thomistas, quorum ratio est quia quantitas ut potentia dispositio ad formas materiales, debet intelligi pro quo priore ad illas; sed nequit recipi in forma, quod intelligitur pro priore ad illas, et licet non praecedat pro priore aliquo reali, tamen, cum nullus effectus formalis praestet illi, quod naturaliter erat, ut in illa reciperetur, quantitas non recipitur in anima rationali.

Sed dices contra 1°: proprietas recipitur in eo, cuius est proprietas; sed quantitas est proprietas compositi: ergo. 2°: inter actum materiae, prior est forma, quam quantitas: ergo haec recipitur immediate in forma, et mediate in materia. 3°: forma unitur materiae, mediante quantitate: ergo non unitur immediate. 4°: quantitas extendit formam materialem: ergo recipitur in illa.

Ad 1um, concessa maiore, distinguo minorem: est proprietas totius adaequate sumpti nego; inadaequate concedo, et distinguo consequens: recipitur in composito, ut in subiecto passive denominationis concedo; aliter nego: in executione nego: Ad 2um distinguo antecedens: prior in intentione concedo; in executione nego: Ad 3um distinguo antecedens: prius esse exsequitur dispositio ad formam, quam forma. Ad 3um distinguo antecedens: receptiva nego. Ad 4um nego media quantitate ut dispositione concedo; ut potentia receptiva nego, et ad illud esse sufficit, quod forma recipiatur in materia praeexistente per quantitatem.

Dubitabis 5°: in quo subiecto recipiantur caetera accidentia? Respondeo recipi immediate in quantitate: unde cum haec immediate recipiatur in materia, illa recipiuntur mediate in ipsa: est communis inter Nostros contra Thomistas: ratio est, quia in hostia consecrata producuntur ab agente naturali, plura accidentia materialia, ut frigiditas, humiditas etc., praeter subiectum, et aliud non datur nisi quantitas: ergo.

Observa, quod hoc dubium de accidentibus modalibus, de his enim communiter statuitur, recipi in re, cuius sunt modi; neque item de vitalibus de quibus, in anima disputatur; sed solum de aliis, non vitalibus ut sunt quatuor primae qualitates. = Sed dices contra 1°: dispositiones

ad frm, debent recipi in subto in quo disponuntur; sd tale subtum est maa: ergo. 2o: destructa fra, pereunt accidea: ergo quia recipiuntur in illa. 3o: in Eucharistia manent accidea sine subto; sd n, manent sine qtitate: ergo.

Ad 1m dispo maae: debent recipi, l, immeate, l, mediate cdo; psie immeate ng: sufficit ee, qd qtitas, que est praalis dispoo, recipiatur immeate in maa. Ad 2m, ng, cons, accidea enim pereunt, quia connectuntur cum fra. Ad 3m, dispo maae: sine subto immediato ng; mediato cdo: miraculum stat, in eo qd qtitas maneat sine subto, et in illa conserventur cetera accidea.

Alia solent hic dubitari, quarum quedam aliena sunt ab hoc loco, alia vero quedam, plus curiositatis, quam utilitatis habent: ideo que alia, suis locis relinquo, suis locis explananda: alia penitus pretermitto: neque enim decet Dnos Auditores, in huiusmodi curiositatibus tempus insumere, cum eos, gravissime libri secundi, difficultates vocant. fo. 3 / 31

LIBER IIus PHISICORUM.

Neque in in hoc libro disputanda sit, violentus omno tractem, si maiorum vestigia deserens, nam, artisque ignarus, eorum disputaoem aggrediar; aliqua de naa et arte notitia, premittere statui: ceterum qui tum naae, dotibus, tum artis ope destitutus, in hisce pertractandis, aut levem violentie pationem, facere non possum, hinc aliqua de motu violento attexam; quare sit

BREVIS DE NAA, ARTE, ET VIOLENTO, notitia.

Natura sumitur 1o, pro Deo, sive rerum omnium caa: in quo sensu dicitur naa naans, idest naa, naas producens. 2o, pro colectione rerum creatarum, dicitur que naa naata, in qua acceptione dicimus miracula ee, supra naam, naa nihil frustra molitur &a. 3o, pro essentia cuiusvis rei, in quo sensu dicimus Verbum Dm assumpsisse naam humanam. 4o, pro colectione rerum existentium, et hac raoe, res non existentes, dicitur n, ee in rerum naa.

Quinto, pro qualibet caa operante xa propriis inclinaoes. 6o, a Medicis sumitur, pro temperamento seu complexione 4or qualitatum: sic dicimus aliquem naa sua ee melancolicum, sanguineum &a. 7o, et precipue, hic cum Atle, pro principio intrinseco compoti substaalis corporei, in qua acceptione definitur a Phio: principium, et caa motus et quietis eius in quo est 1o, et per se, et non secundum accidens. Que defnio, sic communiter explatur: principium, idest, l, activum ut fra, l, passivum ut maa: caa, sit, vult dicere influens in motus et operaoes compoti: motus et quietis, vult dicere, actionis productive, et conservative tui, quia actio productiva est motus et conservativa est quies; quies tamen, sumpta positive, quatenus non importat cessationem ab actione, sed permanentiam in illa. Particula et, non importat, qd naa sit caa motus et quietis simul, sd disiunctive, motus aut quietis: eius in quo est, nempe compoti substaalis: 1o et per se et non secundum accidens, denotat qd naa debet ee pars constitutiva compoti. Brevius si placet potest sic definiri naa, pars constitutiva compoti substaalis, caativa motus propriis ipsius compoti, et conservativa tui, per motum producti.

Hinc liquet 1o, qd nec Deus, nec privao, nec unio, nec caa extrinseca, nec substaa completa, simplex, aut composita, nec subsistea, sunt naa, quia est incapax recipiendo motus: privao, non est principium, sed terminus a quo motus; unio, n, est principium, sed est caa influens, sd terminus a quo motus; unio, n, est pars intrinseca compoti, sicut caa extrinseca, licet causet motus, n, est pars intrinseca compoti, neque substaa completa, simplex, aut composita, neque nec sunt pars, illius, substaa completa, simplex, aut composita, neque subsistea.

Liquet 2o, qd xa mentem Phi, compotum n est naa, tamen, supposito subsistea. Liquet 2o, qd xa mentem Phi, compotum n est naa, tamen, suppositum; et 1o constat quia naa ita notitia subsistens, proprie et stricte naa est; et 1o constat quia naa xa Atlem, est pars, cum sit principium eius in quo est &a; sd Atles, n, cum ignoravit subsistens penitus ignoraverit agnoscit compotum ee partem, cum ignorans subsistens penitus ignoraverit. Constat item 2m, quia compotum est in suppoto, cuius est pars compoti: ergo. Constat item 2m, quia compotum est in supposito, cuius est pars essentialis, et principium aliquarum operaonum ipsius: ergo.